

que adopta un grup o una societat determinada i funciona com a element cohesionador de dita societat. Molts valors social també són de caràcter ritual, ja que els valors rituals també han d'estar consensuats pels membres de dit grup. Els actes rituals impliquen una simbologia que ha de conèixer el grup, i mitjançant el seu simbolisme podem entendre el significat del ritual. L'aplicació del ritual de forma satisfactòria contribueix al manteniment de l'ordre social.

Arnold Van Gennep també afirma que la distància entre el món profà i el món sagrat es pot cursar mitjançant una sèrie de rituals especials que implicaran un canvi de situació o estatus social en l'individu. Aquests moments de transició respecten el cicle natural de la vida humana, és a dir, naixement, pubertat, matrimoni (paternitat), edat adulta (classe social determinada) i mort. Cada etapa comportarà un tipus de ritual o cerimònia específica, són els rituals de pas, de transició, els quals comprenen els ritus de separació, els d'agregació i els de marge (o *limen*). Els rituals de separació estan relacionats amb la mort i els funerals, l'individu pateix una separació simbòlica de la resta del grup. Aquesta separació implica una fase d'entremig, un període liminar. Els d'agregació amb el matrimoni i els de marge amb l'embaràs, l'adopció o la iniciació. Aquest autor, al igual que Durkheim diferencia també entre ritus positius i negatius (el tabú, allò prohibit).

Pel que fa a la liminalitat ritual, l'autor Victor V. Turner fa menció als individus liminals, els quals gaudeixen d'una posició inestable, ambigua, no se'ls pot situar, ja que es consideren en la frontera entra dos mons oposats, el sagrat i el profà, allò conegut culturalment i el món simbòlic. Aquests éssers liminals no tenen estatus ni posició social, són indefinits, i només tornaran a la seva nova posició mitjançant el procés que implica el ritual, després del qual l'individu trona a introduir-se dintre el conjunt de la societat però amb una sèrie d'atributs nous que el fan digne de pertànyer a dit grup.

Per poder entendre les relacions socials Turner diferencia els termes "communitas" i el seu contrari "estructura", models diferents d'entendre la interacció humana. L'estructura és el model de societat estructurada, jerarquitzada i diferenciada, mentre que communitas implica l'homogeneïtat, la comunitat sense estructurar, amb una igualtat social sotmesos a l'autoritat dels ancians que controlen i gestionen els rituals. La communitas sorgeix en el període liminar. L'autor també afirma que la vida social implica la interacció d'ambdues communitas estructura, la igualtat i la diferenciació, i el pas d'un estatus inferior a un superior té lloc a un període absent d'estatus, al període liminal, on el poderós passa a la condició de debilitat i el dèbil a la condició del fort. El silenci i l'obediència, inclús la humiliació, també són característiques pròpies d'aquest estat liminal. Aquesta liminalitat la podem trobar exemplificada a les ordres monàstiques i mendicants de les principals religions del món i als moviments milinaristes.

Bibliografía

- DURKHEIM, E., *Las formas elementales de la vida religiosa*, Madrid: Alianza, pp. 461-525 .
- MORRIS, B., *Introducción al estudio antropológico de la religión*, Barcelona: Paidós, 1995, pp. 300-320 .
- RADCLIFFE-BROWN, A. R. , *Estructura y función en la sociedad primitiva*, Barcelona: Ediciones Península, 1996, pp. 153-173
- TURNER, V. , *El proceso ritual. Estructura y antiestructura*, Madrid: Taurus, 1988, pp.101- 136
- VAN GENNEP, A., *Los ritos de paso*, Madrid: Taurus, pp.11-35.